

Brusel 29. listopadu 2024
(OR. en)

15916/1/24
REV 1

LIMITE

COPEN 499
DROIPEN 242
MIGR 422
COSI 212
COMIX 466
JAI 1703
CODEC 2175

Interinstitucionální spis:
2023/0439(COD)

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Č. předchozího dokumentu:	ST 15915/24 + ADD 1
Č. dok. Komise:	ST 16149/23 + COR 1 + COR 2
Předmět:	Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví minimální pravidla pro předcházení napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu v Unii a pro boj proti takovému napomáhání a kterou se nahrazuje směrnice Rady 2002/90/ES a rámcové rozhodnutí Rady 2002/946/SVV – obecný přístup

Úvod

Komise předložila dne 28. listopadu 2023 návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví minimální pravidla pro předcházení napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu v Unii a pro boj proti takovému napomáhání a kterou se nahrazuje směrnice Rady 2002/90/ES a rámcové rozhodnutí Rady 2002/946/SVV (ST 16149/23 + COR 1 + COR 2).

Návrh vychází z čl. 83 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Pracovní skupina pro justiční spolupráci v trestních věcech (COPEN) návrh posoudila během španělského, belgického a maďarského předsednictví. Znění, jež je výsledkem práce zmíněné skupiny, je uvedeno v příloze.

V Evropském parlamentu má v souvislosti s návrhem hlavní odpovědnost Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (LIBE). Zpravodajkou byla jmenována paní Birgit Sippelová. Dosud nebyla předložena žádná zpráva.

Smíšený výbor a Coreper projednaly dne 27. listopadu 2024 níže uvedené hlavní otázky. Velká většina delegací uvedla, že může podpořit řešení, které bylo v těchto otázkách nalezeno a které je uvedeno v příloze.

Radové pro SVV dne 28. listopadu 2024 upřesnili znění čl. 11 odst. 3 a 4 a odpovídajícího 16. bodu odůvodnění: provedené změny jsou vyznačeny v příloze.

Hlavní otázky

1) Humanitární doložka (7. bod odůvodnění ve spojení s článkem 3)

Otázka humanitární doložky odkazuje na myšlenku, že některá pomoc státním příslušníkům třetích zemí při vstupu, tranzitu nebo pobytu v Evropské unii – zejména pomoc blízkým rodinným příslušníkům nebo podpora při zajišťování základních lidských potřeb – by neměla být považována za trestný čin převaděčství migrantů.

Komise ve svém návrhu směrnice navrhla vložit tuto doložku do bodu odůvodnění, a ponechat tak členským státům možnost volby, jak s ní naložit. Během projednávání v pracovní skupině však některé členské státy navrhly přesunout doložku do normativní části.

Kromě toho, zda by otázka humanitární doložky měla být řešena v bodech odůvodnění nebo v normativní části, se postoje delegací lišily i v otázce přesného znění této doložky.

Po důkladném zvážení argumentů předložených během celoročních jednání a s přihlédnutím k diskusím během nedávných zasedání se zdá vhodné řešit otázku humanitární doložky bodem odůvodnění, viz 7. bod odůvodnění (strana 8).

Toto znění je třeba vykládat s ohledem na bod odůvodnění 6a, v němž se zdůrazňuje, že tato směrnice je nástrojem minimální harmonizace: Členské státy mohou přijmout nebo ponechat v platnosti právní předpisy, které stanoví širší obvinění, než je stanoveno v této směrnici.

2) Sankce pro právnické osoby (čl. 8 odst. 3)

Na žádost některých delegací byl do znění vložen bod odůvodnění 13aa a do článku 8 byl doplněn odstavec 5. Nová znění se zabývají zvláštní situací států, na které se nevztahují jiné trestněprávní nástroje EU a které v souladu se svým vnitrostátním právem nestanoví výši pokut trestní nebo jiného povahy pro právnické osoby přiměřeně k závažnosti trestného činu spáchaného fyzickou osobou, ale uplatňují jiná kritéria, včetně kritéria založeného na neexistenci organizačních struktur a záruk nebo na jiných nedostacích, pokud jde o organizaci právnické osoby.

Závěr

S ohledem na výše uvedené skutečnosti se Výbor stálých zástupců vyzývá, aby:

- a) potvrdil dohodu ohledně znění obecného přístupu uvedeného v příloze této poznámky a
- b) doporučil Radě, aby dosáhla obecného přístupu k tomuto znění, jež bude představovat mandát pro jednání s Evropským parlamentem.

PŘEPRACOVANÉ ZNĚNÍ PŘIPRAVENÉ PŘEDSEDNICTVÍM¹

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se stanoví minimální pravidla pro předcházení napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu v Unii a pro boj proti takovému napomáhání a kterou se nahrazuje směrnice Rady 2002/90/ES a rámcové rozhodnutí Rady 2002/946/SVV

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 83 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po předložení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů³,

v souladu s řádným legislativním postupem,

¹ Doplnující text oproti návrhu uvedenému v dokumentu 15916/24 INIT je vyznačen **tučně a podtržením**. Dříve navržený doplňující text je vyznačen pouze **tučně**. Vypuštěný text je označen symbolem [...].

² Úř. věst. C , , s. .

³ Úř. věst. C , , s. .

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu v Unii je trestná činnost, která ohrožuje lidské životy a nerespektuje důstojnost člověka, a to za účelem dosažení vysokých zisků, přičemž jsou podkopávána základní práva. Tato trestná činnost přispívá k nelegální migraci a narušuje cíle Unie v oblasti řízení migrace. K páchání této trestné činnosti vede rostoucí poptávka a vysoké zisky, kterých zločinecké organizace dosahují. Předcházení těmto trestným činům a boj proti nim je pro Unii nadále prioritou.
- (2) Směrnice 2002/90/ES⁴ a rámcové rozhodnutí Rady 2002/946/SVV⁵ („balíček proti převaděčství“) tvoří právní rámec Unie pro boj proti napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu státních příslušníků třetích zemí. Zavádí společnou definici trestných činů napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu a stanoví trestní rámec pro postih těchto trestných činů. Aby bylo možné reagovat na vyvíjející se trendy a dále zvýšit účinnost rámce Unie pro předcházení těmto trestným činům a boj proti nim, je nutné aktualizovat stávající právní rámec.

⁴ Směrnice Rady 2002/90/ES ze dne 28. listopadu 2002, kterou se definuje napomáhání k nepovolenému vstupu, přechodu a pobytu (Úř. věst. L 328, 5.12.2002, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/90/oj>).

⁵ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/946/SVV ze dne 28. listopadu 2002 o posílení trestního rámce s cílem zabránit napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu (Úř. věst. L 328, 5.12.2002, s. 1, http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/946/oj).

- (3) Závěry Evropské rady z 9. února 2023 potvrdily potřebu posílit opatření Unie k předcházení nelegální migraci a ztrátám na životech, zejména zintenzivněním spolupráce se zeměmi původu a tranzitu a zajištěním silnější spolupráce mezi členskými státy a s Europolem, agenturou Frontex a Eurojustem. Obnovený akční plán proti převaděčství migrantů (2021–2025) stanoví politickou reakci na převaděčství migrantů jako zásadní součást komplexního přístupu k migraci, jak uvádí nový pakt o migraci a azylu. Tento plán stanoví opatření ve čtyřech prioritních oblastech: posílení spolupráce s partnerskými zeměmi a mezinárodními organizacemi; postihování převaděčů migrantů a předcházení vykořisťování migrantů; posílení spolupráce a podpora činnosti donucovacích a justičních orgánů a rozšiřování znalostní základny.
- (4) Napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu je nadnárodním jevem a opatření přijatá na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni by měla uznávat jeho mezinárodní rozměr. Opatření Unie a členských států by proto měla zohledňovat mezinárodní závazky Unie a jejích členských států, mimo jiné v souvislosti s Protokolem proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky, doplňujícím Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, Úmluvu Organizace spojených národů o mořském právu, Mezinárodní úmluvu o bezpečnosti lidského života na moři, Mezinárodní úmluvu o pátrání a záchraně na moři, Úmluvu OSN o právech dítěte, jakož i činnost Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu. **Zejména by žádným ustanovením této směrnice neměla být dotčena práva, povinnosti ani odpovědnost členských států a jednotlivců poskytovat pomoc státním příslušníkům třetích zemí z humanitárních důvodů nebo za účelem uspokojení jejich základních lidských potřeb podle platného mezinárodního práva, včetně mezinárodního práva v oblasti lidských práv, a zejména případně Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951 ve znění Newyorského protokolu z roku 1967, Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu a v souladu s právními závazky. Tato pomoc může rovněž zahrnovat právní, jazykové nebo sociální poradenství nebo podporu.**

- (5) S ohledem na vývoj činností, jejichž cílem je napomáhat k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu v Unii, jakož i s ohledem na právní závazky Unie a členských států podle mezinárodního práva by mělo ve všech členských státech dojít k větší harmonizaci vymezení trestných činů, aby komplexněji pokrývalo příslušná jednání.
- (6) V souladu se zásadami zákonnosti a proporcionality trestního práva a s cílem řešit trestnou činnost, která ohrožuje lidský život a nerespektuje důstojnost člověka za účelem dosažení zisku, je nezbytné stanovit přesnou a podrobnou definici trestných činů za účelem boje proti tomuto trestnému jednání. Napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu nebo pobytu v Unii by mělo být trestným činem **přinejmenším** v případě, existuje-li souvislost se skutečným nebo přislíbeným finančním nebo hmotným prospěchem. **Tím není dotčen způsob, jakým členské státy ve svých vnitrostátních právních předpisech upravují napomáhání, u nichž skutečný nebo přislíbený finanční nebo hmotný prospěch není zakládajícím znakem trestného činu.**

[...]

- (6a) Tato směrnice je nástrojem minimální harmonizace. V důsledku toho mohou členské státy v zájmu zvýšení účinnosti boje proti převaděčům přijmout nebo ponechat v platnosti právní předpisy, které stanoví širší obvinění, než je stanoveno v této směrnici. Členské státy by měly zajistit, aby úmyslná pomoc státnímu příslušníkovi třetí země při vstupu na území kteréhokoli členského státu, tranzitu přes něj nebo pobytu na něm v rozporu s příslušnými právními předpisy Unie nebo dotčeného členského státu o vstupu, tranzitu a pobytu státních příslušníků třetích zemí představovala trestný čin, přinejmenším pokud osoba, která toto jednání provádí, přímo či nepřímo žádá o finanční nebo hmotný prospěch nebo jeho příslib, obdrží jej nebo přijme, nebo toto jednání provádí za účelem získání tohoto prospěchu. Jelikož je však tato směrnice nástrojem minimální harmonizace, mohou členské státy takové jednání kriminalizovat i v případě, nebyl-li poskytnut žádný finanční či jiný hmotný prospěch.
- (7) Žádné ustanovení této směrnice by nemělo být chápáno tak, že vyžaduje, aby byla kriminalizována na jedné straně pomoc poskytovaná blízkým rodinným příslušníkům a na straně druhé humanitární pomoc nebo podpora základních lidských potřeb poskytovaná státním příslušníkům třetích zemí v souladu s platným vnitrostátním a mezinárodním právním rámcem.

[...]

- (7a) **Aniž jsou dotčena pravidla vnitrostátního práva týkající se nepovoleného vstupu na území dotčeného členského státu**, státní příslušníci třetích zemí by neměli být trestně odpovědní **pouze za skutečnost**, že se stali obětí trestného činu **napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu nebo pobytu na území kteréhokoli členského státu**.
- (8) Dopad napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu přesahuje hranice členského státu, v němž k nepovolenému vstupu došlo. Minimální pravidla týkající se vymezení trestných činů by měla zahrnovat jednání, k nimž dochází na území kteréhokoli členského státu, aby i členské státy jiné než státy nepovoleného vstupu mohly učinit ohledně těchto trestných činů opatření za předpokladu, že dotčené členské státy stanoví pro tyto trestné činy soudní příslušnost.
- (9) Je třeba rozlišovat mezi trestným činem napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu v Unii a závažnými trestnými činy, které způsobují větší újmu jednotlivcům i společnosti. Výše sankcí by měla zohledňovat větší obavy společnosti v souvislosti se závažnějším a škodlivějším jednáním, proto by měly být závažnější trestné činy postihovány přísnějšími trestními sankcemi.
- (10) Členské státy by měly tuto směrnici uplatňovat v plném souladu s Úmluvou o právním postavení uprchlíků z roku 1951 ve znění Newyorského protokolu z roku 1967, se závazky týkajícími se přístupu k mezinárodní ochraně, zejména se zásadou nenavracení, a se základními právy.
- (11) Sankce za trestné činy by měly být účinné, odrazující a přiměřené. Za tímto účelem by měly být pro fyzické osoby stanoveny minimální horní hranice trestu odnětí svobody. Často jsou účinná doplňková opatření, která by proto také měla mít místo v trestním řízení.

[...] ⁶ [...]

- (11a) Tresty odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby, které tato směrnice stanoví za trestné činy spáchané fyzickými osobami, by měly být ukládány alespoň u nejzávažnějších forem této trestné činnosti. Trestní právo všech členských států obsahuje ustanovení o zabití člověka, těžkém ublížení na zdraví, jakož i o kladení odporu vykonávající úřední osobě nebo o jiných trestných činech, kdy je použití hrubého násilí součástí trestného činu, ať už spáchaného úmyslně, či z hrubé nedbalosti. Členské státy by měly mít možnost použít tato obecná ustanovení, včetně ustanovení o přitěžujících okolnostech, při provádění ustanovení této směrnice týkajících se trestných činů, které způsobí smrt osobě, ať již byly spáchány úmyslně, nebo z hrubé nedbalosti.**

⁶ [...]

(11b) Pokud je protiprávní jednání stanovené v této směrnici spácháno úmyslně a vážným ohrožením života státního příslušníka třetí země způsobí smrt této osoby, měl by být pojem úmyslu vykládán v souladu s vnitrostátním právem s přihlédnutím k příslušné judikatuře Soudního dvora Evropské unie. Žádné ustanovení této směrnice by nemělo být chápáno tak, že je vyžadována objektivní odpovědnost za jakékoli důsledky vyplývající z činností, které jsou v této směrnici kvalifikovány jako trestné činy.

(12) [...]

- (13) Pokud to vnitrostátní právo stanoví, měly by být právnické osoby trestně odpovědné za napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu v Unii. Členské státy, jejichž vnitrostátní právní předpisy nestanoví trestní odpovědnost právnických osob, by měly zajistit, aby jejich systémy správních sankcí stanovily účinné, odrazující a přiměřené druhy a úrovně sankcí dle této směrnice za účelem dosažení jejích cílů. Měly by být doprovázeny doplňkovými opatřeními. [...] **V zájmu zajištění účinnosti, odrazujícího účinku a přiměřenosti uložené sankce by měla být zohledněna závažnost jednání, jakož i individuální a finanční situace dotčených právnických osob a další okolnosti týkající se těchto právnických osob. Při stanovení maximální výše pokut by členské státy měly mít možnost buď použít procentní podíl z celkového celosvětového obrátu dotčené právnické osoby, nebo stanovit pevné částky. Při provádění této směrnice ve vnitrostátním právu by členské státy měly rozhodnout, kterou z těchto dvou možností použijí.**
- (13aa) Vzhledem k tomu, že tato směrnice rozvíjí schengenské *acquis*, měla by se však zohlednit zvláštní situace těch členských států, na které se nevztahují jiné trestněprávní nástroje EU a které v souladu se svým vnitrostátním právem nestanoví vyšší pokut trestní nebo jiné povahy pro právnické osoby přiměřeně k závažnosti trestného činu spáchaného fyzickou osobou, ale uplatňují jiná kritéria, včetně kritéria založeného na neexistenci organizačních struktur a záruk nebo na jiných nedostacích, pokud jde o organizaci právnické osoby. Vyžaduje-li to zachování jednotnosti vnitrostátního systému trestů pro právnické osoby, měly by mít tyto členské státy možnost stanovit maximální vyšší pokut pro právnické osoby na úrovni, která je v souladu s jejich vnitrostátním systémem, za předpokladu, že v důsledku toho je výše sankcí použitelných na právnické osoby v souladu s vyšší stanovenou vnitrostátním právem za trestné činy srovnatelné závažnosti a že sankce jsou účinné, přiměřené a odrazující.

- (13a) Pokud si členské státy pro stanovení pokut, jež mají být uloženy právnickým osobám, zvolí kritérium celkového celosvětového obratu dotčené právnické osoby, měly by rozhodnout, zda se bude celkový celosvětový obrat počítat za hospodářský rok předcházející roku, v jehož průběhu byl daný trestný čin spáchán, nebo za hospodářský rok předcházející roku, v němž došlo k rozhodnutí o uložení pokuty. Také by měly zvážit stanovení pravidel pro případy, kdy výši pokuty nelze určit na základě celkového celosvětového obratu dotčené právnické osoby za hospodářský rok předcházející roku, v jehož průběhu byl daný trestný čin spáchán, ani za hospodářský rok předcházející roku, v němž došlo k rozhodnutí o uložení pokuty. V těchto případech by měly mít členské státy možnost zohlednit jiná kritéria, jako je například celkový celosvětový obrat v jiném hospodářském roce. Jestliže tato pravidla zahrnují stanovení pokuty v pevně daných částkách, pak by nemělo být nutné, aby tyto maximální výše těchto částek dosahovaly výše stanovené v této směrnici jakožto minimální požadavek pro maximální výši pokut stanovených v pevných částkách.
- (13b) Pokud si členské státy zvolí maximální výši pokut stanovenou v pevných částkách, měly by být tyto výše stanoveny ve vnitrostátních právních předpisech. Maximální výše těchto pokut by se měly vztahovat na nejzávažnější formy trestných činů vymezených v této směrnici, spáchaných finančně silnými právnickými osobami. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout o metodě výpočtu maximální výše těchto pokut včetně konkrétních podmínek pro jejich uložení. Členské státy se vyzývají, aby v souladu s postupy stanovenými ve vnitrostátních právních předpisech pravidelně přezkoumávaly výše pokut stanovené v pevných částkách s ohledem na míru inflace a jiné výkyvy peněžní hodnoty. Členské státy, jejichž měnou není euro, by měly stanovit maximální výše pokut ve své měně, jež odpovídají vyšším stanoveným v této směrnici v eurech ke dni vstupu této směrnice v platnost. Tyto členské státy se vyzývají, aby výše pokut pravidelně přezkoumávaly rovněž s ohledem na vývoj směnného kurzu.

- (13c) **Stanovením maximální výše pokut není dotčena diskreční pravomoc soudců nebo soudů v trestním řízení ukládat v jednotlivých případech přiměřené sankce. Jelikož tato směrnice nestanoví minimální výši pokut, soudci nebo soudy by v každém případě měli ukládat přiměřené sankce, přičemž by měli zohlednit individuální a finanční situaci dotčených právnických osob a další okolnosti týkající se těchto právnických osob, jakož i závažnost daného jednání.**
- (14) **Pojem „přítěžující okolnosti“ by měl být chápán buď jako skutečnosti, jež soudci umožňují uložit vyšší trest za tentýž trestný čin, než se obvykle ukládá bez těchto skutečností, či jako možnost kumulovat v rámci řízení několik trestných činů s cílem zvýšit úroveň sankce. [...] Členské státy by neměly být povinny stanovit konkrétní přítěžující okolnosti v případě, že vnitrostátní právo již stanoví samostatné trestné činy nebo obecnou možnost vnitrostátních soudů zvážit všechny relevantní přítěžující okolnosti, což může vést k přísnějším sankcím.**
- [...]
- (14a) **Situace účelového využívání migrantů by mohla nastat v případě, že třetí země nebo nepřátelský nestátní subjekt podporuje nebo usnadňuje pohyb státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti na vnější hranice Unie nebo do členského státu, kdy současně tato činnost poukazuje na úmysl třetí země nebo nepřátelského nestátního subjektu destabilizovat Unii nebo členský stát, a pokud taková činnost může ohrozit základní funkce členského státu, včetně udržování veřejného pořádku nebo zajištění jeho národní bezpečnosti.**

- (14b) Situace, kdy jsou nestátní subjekty zapojeny do organizované trestné činnosti, zejména převaděčství, by se za účelové využívání migrantů považovat neměly, pokud jejich cílem není destabilizovat Unii nebo některý členský stát.
- (14c) Za účelové využívání migrantů by se neměla považovat humanitární pomoc, pokud jejím cílem není destabilizovat Unii nebo některý členský stát.
- (14d) Pokud jde o Kypr, nařízení Rady (ES) č. 866/2004⁷ stanoví zvláštní pravidla, jež se použijí na demarkační linii mezi územími Kyperské republiky, nad nimiž vláda Kyperské republiky vykonává skutečnou kontrolu, a územími, nad nimiž skutečnou kontrolu nevykonává. Ačkoli tato linie nepředstavuje vnější hranici, situace, kdy třetí země nebo nepřátelský nestátní subjekt podporuje nebo usnadňuje pohyb státních příslušníků třetích zemí či osob bez státní příslušnosti za účelem překročení této linie, pokud jsou přítomny všechny ostatní prvky účelového využívání migrantů, by se měla považovat za účelové využívání migrantů.

⁷ Nařízení Rady (ES) č. 866/2004 ze dne 29. dubna 2004 o režimu podle článku 2 protokolu č. 10 k aktu o přistoupení (Úř. věst. L 161, 30.4.2004, s. 128).

[...]

- (15) Sbližování a účinnost výše sankcí uložených v praxi by měly podpořit také společné polehčující okolnosti, které odrážejí přispění fyzických nebo právnických osob, které se dopustily trestného činu uvedeného v této směrnici, prostřednictvím spolupráce s příslušnými vnitrostátními orgány při vyšetřování nebo odhalování tohoto trestného činu. **V každém případě by mělo zůstat na uvážení soudce nebo soudu, zda s ohledem na zvláštní okolnosti každého jednotlivého případu trest zmírní.**

- (16) Aby mohly účinně bojovat proti trestným činům uvedeným v této směrnici, měly by členské státy stanovit pravidla týkající se promlčecích dob, aniž jsou dotčena vnitrostátní pravidla, která nestanoví promlčecí doby pro vyšetřování, stíhání a prosazování práva.
- Kromě toho mohou členské státy podle této směrnice v souladu se svými vnitrostátními právními systémy stanovit promlčecí doby pro výkon sankcí uložených po pravomocném odsouzení, a to buď na základě skutečně uložené sankce, nebo případně na základě horní hranice trestní sazby stanovené za daný trestný čin. Tato směrnice proto stanoví přiměřené promlčecí doby pro obě z těchto možností. Obecně platí, že promlčecí doba běží od okamžiku, kdy byl trestný čin spáchán. Jelikož však tato směrnice stanoví minimální pravidla, mohou členské státy ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovit počátek promlčecí doby od pozdějšího okamžiku, například od okamžiku, kdy byl trestný čin odhalen, pokud bude tento okamžik odhalení v souladu s vnitrostátním právem jasně stanoven. Pokud je členským státům povoleno stanovit podle této směrnice kratší promlčecí doby za podmínky, že tuto dobu lze v případě určitých jednání přerušit nebo zastavit, mohou být tato jednání vymezena v souladu s právním systémem jednotlivých členských států.**
- (17) V rámci boje proti napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu v Unii je nanejvýš důležité zajistit účinné zabavení výnosů z trestných činů, jakož i nástrojů, které se používají k páčání trestné činnosti, včetně například lodí, motorů a dalších součástí lodí a vozidel. Za tímto účelem by se měly plně využívat stávající nástroje pro zajišťování a konfiskaci výnosů z trestné činnosti, jako je směrnice Evropského parlamentu a Rady 2024/1260/EU⁸.

⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2024/1260/EU ze dne 24. dubna 2024 o vymáhání a konfiskaci majetku (Úř. věst. L 2024/1260, 2.5.2024).

- (18) Vzhledem k přeshraniční povaze trestných činů uvedených v této směrnici, mobilitě pachatelů protiprávního jednání a možnosti přeshraničního vyšetřování je nezbytné stanovit pravidla pro určení soudní příslušnosti členských států, aby bylo možné tomuto jednání účinně čelit. Nepovolený tranzit nebo pobyt, k němuž zcela nebo zčásti dochází na území určitého členského státu, by měl umožnit stanovit soudní příslušnost jinému členskému státu, než je členský stát prvního nepovoleného vstupu. Závažnost a přeshraniční povaha trestných činů uvedených v této směrnici vyžaduje, aby byla stanovena soudní příslušnost [...] **ve vztahu k fyzickým osobám**, které jsou státními příslušníky dotyčného členského státu. **Ze stejných důvodů je nezbytné, aby členské státy stanovily soudní příslušnost pro trestné činy spáchané na palubě lodí a letadel, jež jsou registrovány v tomto členském státě nebo plují či letí pod jeho vlajkou. Členské státy by rovněž měly mít možnost rozšířit svou soudní příslušnost na trestné činy spáchané mimo jejich území [...]** státními příslušníky třetích zemí s obvyklým bydlištěm na **jejich [...]** území [...], a právníckými osobami [...], pokud jsou tyto osoby usazeny v dotyčném členském státě, nebo v souvislosti s jakoukoliv obchodní činností vykonávanou zcela nebo zčásti na jeho území. [...] Členské státy, včetně těch, které nejsou členskými státy prvního nepovoleného vstupu, by měly **mít možnost** stanovit soudní příslušnost v souvislosti s trestnými činy uvedenými v této směrnici, pokud **byly spáchány mimo jejich území a [...] mají za cíl nepovolený vstup [...]** státních příslušníků třetích zemí, na nichž byl trestný čin spáchán, do dotčeného členského státu **nebo tranzit přes něj**.
- (19) Pokud je státnímu příslušníkovi třetí země poskytnuta pomoc, aby se dostal na území určitého členského státu, mohou mít dotčené členské státy rovněž možnost stanovit svou soudní příslušnost, pokud jde o pokusy spáchání trestného činu, i když státní příslušník třetí země na jejich území nevstoupí. [...]

- (19a) **Členské státy se vyzývají, aby převaděčství migrantů kriminalizovaly bez ohledu na to, kde byl trestný čin spáchán, a aby zvážily stanovení jurisdikce pro převaděčství migrantů mimo své území nad rámec minimálních pravidel stanovených v této směrnici v souladu s mezinárodním právem.**
- (20) Pokud trestný čin spadá do soudní příslušnosti více než jednoho členského státu, měly by dotčené členské státy spolupracovat, aby bylo možné určit členský stát, který je ke stíhání daného trestného činu nejvhodnější. Pokud se příslušné orgány dotčených členských států po spolupráci nebo přímých konzultacích podle rámcového rozhodnutí Rady 2009/948/SVV⁹ rozhodnou soustředit trestní řízení v jednom členském státě tím, že mu trestní řízení předají, mělo by se pro toto předání použít nařízení **Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/... ze dne 27. listopadu 2024 o předávání řízení v trestních věcech [přijaté, avšak dosud nezveřejněné]**¹⁰. Za tímto účelem by měla být náležitě zohledněna příslušná kritéria článku 5 uvedeného nařízení. Priorita a váha těchto kritérií by měla vycházet ze skutečností a podstaty každého jednotlivého případu.
- (21) V boji proti napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu v Unii by měly být využívány jak trestněprávní, tak preventivní mechanismy. Předcházení trestným činům uvedeným v této směrnici by mělo ulevit trestnímu soudnictví a obecněji by mělo vést ke snižování kriminality. Cílem **předcházení trestným činům [...]** by mělo být zvyšování povědomí veřejnosti a mělo by zahrnovat **vhodná opatření, jako jsou** informační kampaně, výzkumné a vzdělávací programy, s **ohledem na vnitrostátní pravomoci a vnitrostátní právní předpisy**. Tato opatření by se měla provádět ve spolupráci s ostatními členskými státy, příslušnými agenturami Unie a třetími zeměmi.

⁹ Rámcové rozhodnutí Rady 2009/948/SVV ze dne 30. listopadu 2009 o předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení (Úř. věst. L 328, 15.12.2009, s. 42, http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2009/948/oj).

¹⁰ Znění bylo přijato dne 5. listopadu a bylo podepsáno dne 27. listopadu. Ke zveřejnění – s uvedením čísla nařízení – dojde pravděpodobně během prosince.

- (22) Nedostatek zdrojů a donucovacích pravomocí vnitrostátních orgánů, které odhalují, vyšetřují a stíhají trestné činy uvedené v této směrnici nebo o nich rozhodují, představuje překážky pro účinné předcházení a postihování trestných činů. Nedostatek zdrojů může zejména zabránit orgánům v tom, aby podnikly jakékoli kroky, nebo omezit jejich donucovací opatření a umožnit pachatelům, aby se vyhnuli odpovědnosti nebo aby byli odsouzeni způsobem, který neodpovídá závažnosti trestného činu. V oblasti zdrojů a donucovacích pravomocí by proto měla být stanovena minimální kritéria.
- (23) Účinné fungování řetězce prosazování práva závisí na řadě odborných dovedností. Vzhledem k tomu, že složitost problémů, které představuje napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu v Unii, a povaha těchto trestných činů vyžadují multidisciplinární přístup, je nezbytná vysoká úroveň právních znalostí a technických odborných znalostí, finanční podpora, jakož i vysoká úroveň odborné přípravy a specializace v rámci všech příslušných orgánů. Členské státy by měly poskytovat odbornou přípravu odpovídající funkcím osob pověřených odhalováním, vyšetřováním nebo stíháním trestné činnosti týkající se napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu v Unii nebo rozhodováním o ní.
- (24) Za účelem zajištění úspěšného prosazování by členské státy měly pro vyšetřování trestných činů uvedených v této směrnici **příslušným orgánům** zpřístupnit efektivní vyšetřovací nástroje, jako jsou ty, které jsou na základě [...] vnitrostátních právních předpisů **využívány** pro boj proti organizované trestné činnosti nebo jiné závažné **trestné činnosti** [...]. **Mezi tyto prostředky mohou patřit** [...] odposlech, tajné sledování včetně elektronického sledování, monitorování bankovních účtů a jiné nástroje finančního vyšetřování. **Tyto** [...] nástroje by měly být **používány** [...] v souladu se zásadou proporcionality a při plném respektování Listiny [...]. V souladu s vnitrostátním právem by použití těchto vyšetřovacích nástrojů měla odůvodnit povaha a závažnost vyšetřovaných trestných činů. Mělo by být dodržováno právo na ochranu osobních údajů.

- (25) [...] ¹¹[...]
- (26) Pro účinné řešení napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu v Unii je nezbytné, aby příslušné orgány v členských státech shromažďovaly přesné [...] údaje o rozsahu a vývoji trestných činů uvedených v této směrnici [...]. Členské státy by měly shromažďovat **alespoň** příslušné **stávající** statistické údaje o těchto trestných činech, **které jsou k dispozici na centrální úrovni**, a podávat o nich zprávy Komisi. Komise by měla výsledky na základě údajů předaných členskými státy pravidelně posuzovat a zveřejňovat. Členské státy by rovněž měly pravidelně shromažďovat a šířit **stávající** statistické údaje a informace o uplatňování této směrnice, aby bylo možné sledovat její provádění. Sběr statistických údajů a informací by měl [...] probíhat na základě společných minimálních norem.
- (27) Jelikož cíle této směrnice, tedy stanovení minimálních pravidel pro předcházení napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu v Unii a pro boj proti takovému napomáhání, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu rozsahu a účinku opatření lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

¹¹ [...]

- (28) Tato směrnice respektuje základní práva a ctí zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie, zejména respektování a ochranu lidské důstojnosti, právo na nedotknutelnost osoby, zákaz mučení a nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestu, právo na svobodu a bezpečnost, práva dítěte, svobodu sdružování, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, zásady zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a trestů a zákaz dvojího trestu.
- (29) Cílem této směrnice je změnit a rozšířit ustanovení směrnice 2002/90/ES a rámcového rozhodnutí 2002/946/SVV. Vzhledem k tomu, že změny, které je třeba provést, jsou podstatné povahy, měly by být směrnice 2002/90/ES a rámcové rozhodnutí 2002/946/SVV v zájmu přehlednosti v plném rozsahu nahrazeny ve vztahu k členským státům, které jsou vázány touto směrnicí.
- (30) Touto směrnicí není dotčeno uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES¹² a dohody o vystoupení Spojeného království¹³.
- (31) Irsko se účastní této směrnice v souladu s čl. 5 odst. 1 Protokolu č. 19 o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, a v souladu s čl. 6 odst. 2 rozhodnutí Rady 2002/192/ES¹⁴.

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77, <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj>).

¹³ Dohoda o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii, 2019/C 384 I/01 (Úř. věst. C 384 I, 12.11.2019, s. 1, ELI: [http://data.europa.eu/eli/treaty/withd/2019\(3\)/oj](http://data.europa.eu/eli/treaty/withd/2019(3)/oj)).

¹⁴ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj>).

- (32) V souladu s články 1 a 2 [...] Protokolu č. **22** o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná. Vzhledem k tomu, že tato směrnice navazuje na schengenské *acquis*, [...] **rozhodne se** Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí této směrnice Radou rozhodnout, zda ji provede ve svém vnitrostátním právu.
- (33) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí tato směrnice ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹⁵, která spadají do oblastí uvedených v čl. 1 bodě E [...] rozhodnutí Rady 1999/437/ES¹⁶.

¹⁵ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36,
ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439(1)/oj).

¹⁶ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

- (34) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí tato směrnice ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹⁷, která spadají do oblastí uvedených v čl. 1 bodě E [...] rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES¹⁸.
- (35) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí tato směrnice ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹⁹, která spadají do oblastí uvedených v čl. 1 bodě E [...] rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU²⁰.

¹⁷ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

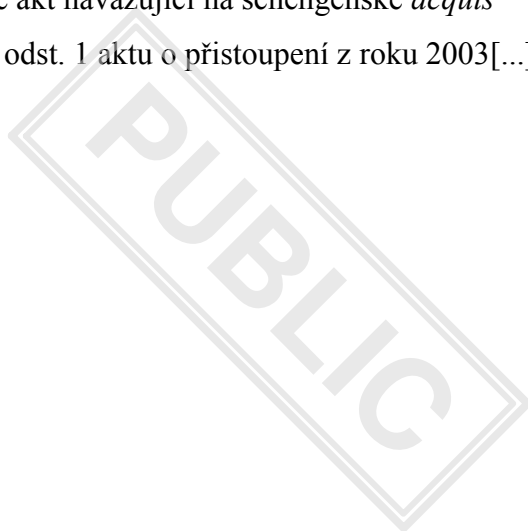
¹⁸ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

¹⁹ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

²⁰ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

- (36) Pokud jde o Kypr [...], představuje tato směrnice akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním [...] jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2003[...],

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví minimální pravidla týkající se definice trestných činů a sankcí v oblasti napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu **přes a** pobytu státních příslušníků třetích zemí na **území kteréhokoliv členského státu**, jakož i opatření k předcházení páčání těchto trestných činů a boji proti němu.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „státním příslušníkem třetí země“ jakákoli osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 20 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie a která není osobou požívající práva na volný pohyb podle práva Unie ve smyslu čl. 2 bodu 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399;
2. „nezletilou osobou bez doprovodu“ státní příslušník třetí země mladší 18 let, který vstupuje na území členských států bez doprovodu dospělé osoby, jež za něj podle právních předpisů nebo praxe dotyčného členského státu odpovídá, a to po dobu, po kterou se skutečně nenachází v péči takové osoby, včetně nezletilé osoby, která je ponechána bez doprovodu po vstupu na území členských států;
3. „právní osobou“ jakýkoli právní subjekt, jemuž takový status náleží podle použitelného vnitrostátního práva, kromě států nebo veřejných subjektů při výkonu státní moci a veřejných mezinárodních organizací.

Článek 3

Trestné činy

[...] Členské státy zajistí, aby úmyslná pomoc státnímu příslušníkovi třetí země při vstupu na území kteréhokoli členského státu, tranzitu přes něj nebo pobytu na něm v rozporu s příslušnými právními předpisy Unie nebo dotčeného členského státu o vstupu, tranzitu a pobytu státních příslušníků třetích zemí představovala trestný čin, pokud osoba, která toto jednání provádí, přímo nebo nepřímo žádá, obdrží nebo přijme finanční nebo hmotný prospěch nebo jeho příslib, nebo jednání provádí za účelem získání tohoto prospěchu [...]

[...]

[...]

Článek 4

Závažné trestné činy

(vypouští se)

Článek 5

Návod, pomoc a pokus

Členské státy zajistí, aby návod, pomoc a pokus o spáchání některého z trestných činů uvedených v článku 3 [...] bylo možné trestat jako trestné činy.

Článek 6

Sankce ukládané fyzickým osobám

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v člancích 3 [...] a 5 bylo možné uložit účinné, přiměřené a odrazující trestní sankce.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v článku [...] 3 [...] bylo možné uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně **tři roky**.
3. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v [...] **článku 3** bylo možné uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně [...] **osm let, pokud:**
 - a) **byl uvedený trestný čin spáchán v rámci zločinného spolčení ve smyslu rámcového rozhodnutí Rady 2008/841/SVV;**
 - b) **uvedený trestný čin vážně ohrozil život státních příslušníků třetích zemí, kteří byli obětí tohoto trestného činu,**
 - c) **uvedený trestný čin byl spáchán za použití hrubého násilí vůči státním příslušníkům třetích zemí, kteří byli obětí tohoto trestného činu;**
 - d) **státní příslušník třetí země, který byl obětí tohoto trestného činu, byl obzvláště zranitelný, jako například nezletilá osoba bez doprovodu.**

Je na uvážení členských států, aby rozhodly, zda se toto ustanovení použije i v situacích úmyslné pomoci státnímu příslušníkovi třetí země s pobytem na území členského státu.

4. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v [...] článku 3[...] bylo možné uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně [...] **deset let, pokud uvedený trestný čin vážným ohrožením života státního příslušníka třetí země, který byl obětí tohoto trestného činu, způsobil smrt této osoby.**
5. Kromě trestních sankcí uložených podle odstavců 1 až 4 přijmou členské státy nezbytná opatření, aby zajistily, že fyzickým osobám, **které [...] spáchaly** některý [...] z trestných činů uvedených v člancích 3 [...] a **5**, mohou být příslušným orgánem uloženy **doplňkové trestní** nebo jiné než trestní sankce nebo opatření, [...] **jež mohou zahrnovat:**
- a) pokuty;
 - (a) odnětí povolení nebo oprávnění k výkonu činností, **které** vedly ke spáchání daného trestného činu, nebo zákaz vykonávat přímo nebo zprostředkovaně profesní činnost, při jejímž výkonu byl trestný čin spáchán;
 - b) [...]
 - c) zákaz vstupu a pobytu na území členských států [...];
 - d) zákaz přístupu k veřejnému financování, včetně nabídkových řízení, grantů a koncesí;
 - e) *(přesunuto do písm. -a))*
- [...]

Článek 7

Odpovědnost právnických osob

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby právnické osoby bylo možno činit odpovědnými za trestné činy uvedené v člancích 3 [...] a 5, které ve prospěch těchto právnických osob spáchá jakákoliv osoba, jež v dané právnické osobě působí ve vedoucí funkci, jednající samostatně nebo jako člen orgánu dotčené právnické osoby na základě:
 - a) oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu;
 - b) pravomoci přijímat jménem této právnické osoby rozhodnutí ;
 - c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění odpovědnosti právnické osoby v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 1 tohoto článku umožnil spáchání trestných činů uvedených v člancích 3 [...] a 5 ve prospěch uvedené právnické osoby osobou jí podřízenou.
3. Odpovědnost právnických osob podle odstavců 1 a 2 **tohoto článku nevylučuje** [...] trestní stíhání fyzických osob, které jsou **pachatelé, návodci** či pomocníky u trestných činů uvedených v člancích 3 [...] a 5.

Článek 8

Sankce ukládané právníkům osobám

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby právnické osobě, která byla shledána **odpovědnou** podle čl. 7 odst. 1 nebo 2 bylo možné uložit účinné, přiměřené a odrazující trestní **nebo jiné** sankce **či opatření**.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby **sankce** [...] či opatření ukládané právnické osobě **shledané** odpovědnou podle čl. 7 odst. 1 nebo 2 za trestné činy uvedené v člancích 3 [...] a 5 **zahrnovaly pokuty trestní nebo jiné povahy a mohly zahrnovat další trestní nebo jiné sankce či opatření, jako například [...]**:
 - a) [...]
 - b) zbavení oprávnění pobírat veřejné výhody [...] **nebo** podporu [...];
 - c) [...] zákaz přístupu k veřejnému financování, včetně nabídkových řízení, grantů, [...] koncesí a **licencí**;
 - d) dočasný nebo trvalý zákaz provozování **obchodní** činnosti;
 - e) uložení soudního dohledu;
 - f) zrušení rozhodnutím soudu;
 - g) [...] uzavření provozoven použitých ke spáchání [...] trestného činu;

- h) odejmutí povolení a oprávnění k výkonu činností, které vedly ke spáchání **daného** trestného činu;

[...]

3. **Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby přinejmenším právnickým osobám, které byly shledány odpovědnými podle čl. 7 odst. 1 za trestné činy uvedené v článku 3 a čl. 6 odst. 3 a 4, bylo možné uložit pokuty trestní nebo jiné povahy, jejichž výše musí být přiměřená závažnosti [...]** jednání a individuálním, finančním a jiným okolnostem dotčené právnické osoby. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby maximální výše těchto pokut nebyla nižší než:

- a) **v případě trestných činů, na něž se vztahuje [...] článek 3[...]:**

- i) **3 % celkového celosvětového obratu právnické osoby buď za hospodářský rok předcházející roku, v němž byl trestný čin spáchán, nebo za hospodářský rok předcházející roku, v němž došlo k rozhodnutí o uložení pokuty, nebo**

- ii) **částka odpovídající 24 000 000 EUR;**

- b) **v případě trestných činů, na něž se vztahuje [...] čl. [...] 6 odst. 3 a 4:**

- i) **5 % celkového celosvětového obratu právnické osoby buď za hospodářský rok předcházející roku, v němž byl trestný čin spáchán, nebo za hospodářský rok předcházející roku, v němž došlo k [...] rozhodnutí o uložení pokuty [...], nebo**

- ii) **částka odpovídající 40 000 000 EUR;**

[...]

4. [...] Členské státy mohou **stanovit** [...] pravidla [...] **pro** případy, kdy výši pokuty nelze určit na základě celkového celosvětového obratu dotčené právnické osoby za hospodářský rok předcházející roku, v jehož průběhu byl [...] čin spáchán, ani za hospodářský rok předcházející roku, v němž došlo k rozhodnutí o **uložení pokuty**.
5. **Vyžaduje-li to zachování jednotnosti vnitrostátního systému trestů pro právnické osoby, může se maximální výše pokut pro právnické osoby, které byly shledány odpovědnými podle čl. 7 odst. 1 za trestné činy uvedené v článku 3, čl. 6 odst. 3 a čl. 6 odst. 4, lišit od výše stanovené v čl. 8 odst. 3, pokud je v důsledku toho výše sankcí v souladu s výší stanovenou vnitrostátním právem za trestné činy spáchané právnickými osobami srovnatelné závažnosti a pokud jsou sankce účinné, přiměřené a odrazující.**

Aniž je dotčen čl. 8 odst. 2, zahrnují tyto systémy sankcí rovněž možnost:

- a) ukládání peněžitých sankcí, které zohledňují mezery nebo nedostatky ve struktuře a organizaci právnické osoby, která umožnila spáchání trestných činů,
- b) nároku na náhradu škody a
- c) konfiskace.

Článek 9

Přítěžující okolnosti

V rozsahu, v jakém nejsou následující okolnosti součástí skutkové podstaty trestných činů uvedených v článku 3, přijmou členské státy nezbytná opatření k zajištění toho, aby v souvislosti s příslušnými trestnými činy uvedenými v člancích 3 [...] a 5 mohla být v souladu s vnitrostátními právními předpisy za přítěžující okolnost [...] považována jedna nebo více z těchto okolností:

- a) trestný čin byl spáchán úřední osobou při výkonu jejích povinností;
- b) [...]
- c) pachatel byl již dříve[...] odsouzen **pravomocným rozsudkem** za [...] činy stejné povahy [...], **jako jsou činy uvedené v článku 3 [...] nebo 5;**
- d) trestný čin obnášel [...] zneužívání státního příslušníka třetí země, který byl obětí trestného činu, nebo k němu vedl;
- e) státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou obětí trestného činu, byli zbaveni svých dokladů totožnosti nebo cestovních dokladů;
- f) [...]
- g) **trestný čin byl spáchán za použití krutého, nelidského či ponižujícího zacházení se státním příslušníkem třetí země, který byl obětí trestného činu.**

Článek 10

Polehčující okolnosti

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby v souvislosti s **příslušnými** trestnými činy uvedenými v článcích 3 [...] a 5 **mohla** být za polehčující okolnost [...] v **souladu s vnitrostátními právními předpisy** [...] považována **jedna nebo více z těchto okolností** [...]:

- a) **pachatel poskytne příslušným orgánům informace, které jim pomohou v identifikaci nebo soudním stíhání dalších pachatelů;** [...]
- b) **pachatel poskytne příslušným orgánům informace, které jim pomohou k nalezení důkazů.**

Článek 11

Promlčecí doby [...]

1. V zájmu účinného boje proti trestným činům uvedeným v článcích 3 [...] a 5 přijmou členské státy ve vztahu k těmto trestným činům opatření nezbytná pro stanovení promlčecí doby dostatečně dlouhé, počítáno od spáchání trestného činu,, aby mohly být dané trestné činy účinně [...] vyšetřovány a stíhány a aby **mohlo** proběhnout účinné soudní řízení a být vydáno soudní **rozhodnutí**.

Ve vztahu k trestným činům uvedeným v článku 3 přijmou členské státy nezbytná opatření ke stanovení promlčecí doby dostatečně dlouhé pro to, aby mohly být tresty uložené pravomocným odsouzením vykonány po dostatečně dlouhou dobu ode dne pravomocného odsouzení.

[...]

2. Délka promlčecí doby uvedené v odst. 1 prvním pododstavci [...] činí:

- a) **nejméně tři roky od spáchání trestného činu, za který lze uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně tři roky;**
- b) **nejméně osm let od spáchání trestného činu, za který lze uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let;**
- c) **nejméně deset let od spáchání trestného činu, za který lze uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let.**

[...]

3. Délka promlčecí doby uvedené v odst. 1 druhém pododstavci činí:

- a) **nejméně tři roky ode dne pravomocného odsouzení u těchto trestů:**
 - i) **trest odnětí svobody do jednoho roku; nebo případně**
 - ii) **trest odnětí svobody za trestný čin, za který lze uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně tři roky a**
- b) **i) nejméně pět let ode dne pravomocného odsouzení [...]v případě trestu odnětí svobody na více než jeden rok, nebo případně**
- ii) nejméně osm let ode dne pravomocného odsouzení v případě trestného činu, za který lze uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let; [...] a**

[...]

c) [...] **nejméně deset let ode dne pravomocného odsouzení u těchto trestů:**

- i) **trest odnětí svobody na více než pět let, nebo případně**
- ii) **trest odnětí svobody za trestný čin, za který lze uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let.**

4. Členské státy mohou odchýlně od odst. 2 **písm. b) a c)**, [...] odst. 3 písm. **b) bodu ii)** a **odst. 3 písm. c)** stanovit kratší promlčecí dobu, **nejméně však pět let**, za podmínky, že lze její běh v případě určitých jednání přerušit nebo zastavit. [...]

Článek 12

Soudní příslušnost

1. Každý členský stát **přijme nezbytná opatření** ke stanovení své soudní příslušnosti ve vztahu k trestným činům uvedeným v článcích 3 [...] a 5, pokud [...]:
- a) **byl trestný čin** [...] spáchán zcela nebo zčásti na jeho území;
 - b) **pachatel** je [...] jeho státním příslušníkem [...];

[...]

[...] **c) byl trestný čin[...]** spáchán na palubě [...] lodi nebo letadla, jež jsou registrovány v dotčených členských státech [...] nebo plují či letí pod jeho vlajkou;

[...]

2. Členský stát vyrozumí Komisi, rozhodne-li se rozšířit svou soudní příslušnost ve vztahu k jednomu nebo více trestným činům uvedeným v člancích 3 a 5, které byly spáchány mimo jeho území, v případech, kdy:

- a) pachatel trestného činu má obvyklé bydliště na jeho území;**
- b) je trestný čin spáchán ve prospěch právnické osoby**
 - i) usazené na jeho území;**
 - ii) v souvislosti s jakoukoli podnikatelskou činností vykonávanou zcela nebo zčásti na [...] jeho území;**
- c) jednání směřovalo k nepovolenému vstupu nebo tranzitu státních příslušníků třetích zemí, kteří byli obětí tohoto trestného činu, na území tohoto členského státu.**

3.[...]

4. [...] **V případě uvedeném v odst. 1 písm. b) a v případě, že se členský stát rozhodne rozšířit soudní příslušnost v souladu s odstavcem 2, přijme každý členský stát [...] za účelem stíhání trestných činů uvedených v člancích 3 [...] a 5 spáchaných mimo území členského státu [...] nezbytná opatření k zajištění toho, aby výkon jeho soudní příslušnosti nebyl vázán [...] na splnění podmínky [...], že trestní stíhání může být zahájeno pouze na základě oznámení ze strany státu, na jehož území byl trestný čin spáchán.**

[...]

5. [...] Má-li ve vztahu k některému z trestných činů uvedených v člancích 3 [...] a 5 soudní příslušnost více členských států, spolupracují **uvedené** [...] členské státy při určení, který členský stát povede trestní řízení. Je-li to vhodné a v souladu s čl. 12 **odst. 2** rámcového rozhodnutí 2009/948/SVV²¹, předá se věc Eurojustu.

Článek 13

Předcházení trestným činům

1. Členské státy přijmou vhodná **opatření** [...], jako jsou informační a osvětové kampaně a výzkumné a vzdělávací programy, **případně se zvláštním důrazem na online rozměr a s ohledem na vnitrostátní pravomoci a vnitrostátní právní předpisy**, jejichž cílem je zvýšit povědomí veřejnosti a omezit páchání trestných činů uvedených v člancích 3 [...] a 5.

²¹ Rámcové rozhodnutí Rady 2009/948/SVV ze dne 30. listopadu 2009 o předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení (Úř. věst. L 328, 15.12.2009, s. 42).

2. Členské státy případně přijmou nezbytná opatření k provádění činností uvedených v odstavci 1 ve spolupráci s ostatními členskými státy, příslušnými agenturami Unie, [...] třetími zeměmi a **příslušnými organizacemi občanské společnosti a dalšími zúčastněnými stranami, jako je soukromý sektor.**

Článek 14

Zdroje

Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány [...], **které** [...] odhalují [...], vyšetřují [...] a stíhají [...] trestné [...] činy [...] uvedené [...] v článcích 3 [...] a 5 nebo [...] o nich rozhodují, měly dostatečný počet kvalifikovaných pracovníků a dostatečné finanční, technické a technologické zdroje [...] k účinnému výkonu svých funkcí souvisejících s prováděním této směrnice.

Článek 15

Odborná příprava

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby příslušníkům svých donucovacích orgánů [...] a zaměstnancům orgánů pověřených vyšetřováním trestných činů a soudním řízením o trestných činech uvedených v článcích 3 [...] a 5, včetně soudních zaměstnanců, asistenčních a podpůrných služeb a příslušníků pohraniční stráže, zajistily odpovídající zdroje a **pravidelnou a specializovanou odbornou přípravu**[...].
2. Aniž jsou [...] dotčeny [...] nezávislost soudů a **rozdíly v organizaci soudnictví v rámci Unie**, členské státy **podporují obecnou i specializovanou odbornou přípravu soudců a státních zástupců** [...] zapojených do trestního řízení a vyšetřování s ohledem na cíle této směrnice.

Článek 16

Vyšetřovací nástroje

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby pro vyšetřování nebo stíhání trestných činů uvedených v člancích 3 [...] a 5 byly k dispozici účinné a přiměřené vyšetřovací nástroje.

Uvedené [...] nástroje v příslušných případech zahrnují zvláštní vyšetřovací nástroje, jako například nástroje [...] využívané v **boji** proti [...] organizované trestné činnosti nebo v jiných případech [...] závažné trestné činnosti.

Článek 17

Shromažďování údajů a statistické údaje

1. Členské státy [...] zajistí zavedení systému pro záznam, vypracovávání a poskytování anonymizovaných statistických údajů [...] o druhu trestných činů uvedených v člancích 3 [...] a 5 za účelem sledování účinnosti svých systémů pro boj proti trestným činům uvedeným v této směrnici.
2. Statistické údaje uvedené v odstavci 1 [...] **zahrnují alespoň stávající údaje dostupné na centrální úrovni, pokud jde o:**
 - a) počet registrovaných státních příslušníků třetích zemí, kteří se stali obětí trestného činu, v členění podle občanství, pohlaví a věku (dítě/dospělý) v souladu s vnitrostátními právními předpisy a postupy;
 - b) [...]

- c) počet fyzických osob stíhaných za trestné činy uvedené v této směrnici [...];
- d) počet právnických osob stíhaných za trestné činy uvedené v této směrnici [...];
- e) počet **rozhodnutí o trestním stíhání** [...] (**rozhodnutí** o zahájení nebo nezahájení stíhání)[...]
- f) počet pravomocných soudních rozhodnutí [...] (tj. odsuzující, zprošťující, [...]);
- g) počet fyzických osob odsouzených za trestné činy uvedené v této směrnici [...];
- h) počet fyzických osob, jimž byly uloženy sankce, v členění podle druhu a výše sankce (odnětí svobody, pokuty, jiné), pohlaví a občanství;
- i) počet právnických osob odsouzených za trestné činy uvedené v této směrnici [...];
- j) počet právnických osob **po odsouzení**, jimž byly uloženy sankce, v členění podle [...] typu sankce (pokuty, ostatní);
- k) [...]

3. Členské státy [...] každoročně předají Komisi statistické údaje uvedené v druhém odstavci za předcházející rok, ve standardním, snadno přístupném a srovnatelném formátu. Členské státy se vynasnaží předávat tyto údaje každý rok do 30. září a předají je nejpozději do 31. prosince. [...]

Článek 18

[...]

Odkazy na směrnici 2002/90/ES a rámcové rozhodnutí 2002/946/SVV

Odkazy na směrnici 2002/90/ES a rámcové rozhodnutí 2002/946/SVV se považují za odkazy na tuto směrnici.

[...]

Článek 19

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí [...] do ... [...] **dvou let ode [...] dne vstupu této směrnice v platnost**].
[...]Neprodleně o **nich** [...] **uvědomí** Komisi.
 2. **Tato opatření** [...] přijatá[...] členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. **Způsob odkazu si stanoví** členské státy.
 3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních opatření [...] vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.
-